

ת"ד 266/07 - מדינת ישראל נגד סיף אל דין גדייר חוג'יראת

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 17-07-266 מדינת ישראל נ' גדייר

חוג'יראת

לפני כבוד השופטת שריית קריספין

בעניין: המאשימה

עו"י בא כוחו עו"ד פרידמן

נגד

הנאשם

עו"י בא כוחו עו"ד אחסאן

זכור דין

הנאשם הורשע, על פי הודהתו, בכתב אישום חמור, לפיו, ביום 10.4.17, בשעה 04:50 לערך, ברחוב אנה פרנק בבט ים, גרם לתאונת דרכים ונזקן, בגין נהיגה בקלות ראש, כאשר פגע ברכב שנסע לפניו, כל זאת בהיותו שיכור, ברמה של 186 מיליגרם אלכוהול ל-100 מ"ל דם, פסול מנהיגה, ללא רישון נהיגה תקין ולא תעוזת ביטוח תקפה, כמפורט בכתב האישום ובהכרעת הדין.

עוד צוין בסעיף 2 לעובדות כתב האישום, כי הנאשם היה נתון תחת השפעה כבדה של משקאות משכרים ובסעיף 4, צוין כי לאחר התאונה, הנאשם יצא מהרכב, כשהוא אוחז בידו פחית בירה ולוגם ממנו.

הרקע העובדתי

כתב האישום הוגש ביום 28.6.17 והנאשם זומן לדין הקרה, שהתקיים ביום 7.11.17, אך לא התיצב.

הדין נדחה והוצא צו הבאה כנגד הנאשם, אשר התיצב בפני בית המשפט, לראשונה, ביום 18.1.18.

במועד זה, הוקרא בפני כתב האישום ונוכח עמדתה העונשית של המאשימה, מונה לו סנגור ציבורי.

הדין נדחה ליום 21.3.18, הנאשם התיצב עם עו"ד אחסאן, שלא מטעם הסנגוריה הציבורית וכפר במיחסו לו בכתב האישום.

התיק נקבע לשמייעת ראיות ליום 20.9.18 ובמועד זה, עתרו הצדדים במשפט, לדחית הדין והפניהו הנאשם אל הפסיכיאטר המחויז, למtan חווות דעת בעניינו.

הפסיכיאטרית המחויזית מצאה כי הנאשם היה כשיר במועד העבירה וכשיר גם לעמוד לדין.

התיק נדחה לتزוכורת הצדדים ליום 6.1.19 ונדחה שוב, מחמת אי התיצבותו של הנאשם ובאו כוחו, ליום 19.1.19.

במועד זה, התיצב הסנגור בלבד וטען, כי הנאשם ביצע ניסיון אובדן ולכך לא התיצב לדין.

הסגנור ביקש דחיה על מנת שהמואשימה תשקל את עמדתה העונשית בתיק וביום 19.1.30, התייצבו הנאשם ובא כוחו והנאשם ביקש לחזור בו מן הcpfירה ולהודיעות במינויו לכתב האישום, במסגרת מתווה להסדר טעון, שככל, מעתה תסקיים בעניינו של הנאשם.

נוכח האמור, נדחה הדיון ליום 30.6.19 ונדחה שוב, נוכח اي התייצבותו של הנאשם, ליום 19.2.7.

בתסquier שירות המבחן, ביום 19.5.30, התייחסה קצינת המבחן, בתמצית ומוביל לפגוע בצענות הפרט, לנסיבותו של הנאשם - נכה צה"ל על רקע נפשי, אך בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם ואי המצאת מסמכים רפואיים, לא ניתן המלצה שיקומית או להארכת המאסר המותנה התלויה ועומד כנגד הנאשם.

ביום 19.2.7, עתרו הצדדים לדחיה נוספת, על מנת לאפשר לנאים לפנות שוב אל שירות המבחן ולהציג את המסמכים הנדרשים, לגבי מצבו הנפשי.

הנאשם ואשתו, שהיא המלווה שלו מטעם משרד הביטחון, אף הצהירו כי הרופא המטפל נעדר לפני כן מהארץ והנאשם הגיע אליו לאalter.

.22.10.19. בנסיבות אלה, נעתרתי לבקשתו והדיון נדחה ליום 19.10.22.

עובר לדין, הוגשה חוות דעת של שירות המבחן, ביום 19.10.7, בה ציינה קצינת המבחן, כי המסמכים הנדרשים לא הועברו, למורת מספר פניות אל הסגנור ואל אשתו של הנאשם ושבה וחזרה על הערכת הסיכון להtanegot פורצת גבולות של הנאשם.

במועד הדיון, טען הסגנור, כי היה קושי בהשגת המסמכים הנדרשים וכי קצינת המבחן אמרה לו, כי אם תינטע דחיה נוספת, למשך חדש ימים, היא תוכל לשוב ולבחון את עניינו של הנאשם.

לפניהם מshortת הדיון ועל אף התנגדות ב"כ המואשימה, נעתרתי לבקשתה, תוך חיבור הנאשם בהוצאות על סך 500 ₪, לטובת אוצר המדינה והבהרה חד משמעית, כי מדובר בדחיה אחרת בהחלט.

עובר לדין הבא, שנקבע ליום 19.11.20, הוגש תסquier נוסף, שלישי במספר, של שירות המבחן, בו חזרה קצינת המבחן על קביעתה לגבי הנאשם, רמת הסיכון הנש��ת ממנו והעדר שיתוף פעולה מלא.

הצדדים טענו לעונש, כמפורט בפרקוטוקול.

בתמצית, עטרה ב"כ המואשימה, למאסר בפועל לתקופה של מעל 10 חודשים, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר, מאסר על תנאי מרתייע, פסילה בפועל לתקופה שלא פחות מ-4 שנים, תוך הפעלת עונש פסילה מותנית, פסילה מותנית וקנס כספי.

בתמצית, עטר הסגנור להארכת עונש המאסר המותנה, פסילה על תנאי וקנס.

הנאשם ביקש שבית המשפט יתחשב בו, הביע צער על מה שעשה וטען כי הוא מסכים לפסילת רישיונו לתקופה של 10 שנים.

אשתו של הנאשם, שהיא כאמור המלווה שלו מטעם משרד הביטחון, טענה כי 3 שנים לא עשה טעויות.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, הפניתי את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות, למתן חוות דעת בעניינו, בטרם מתן גזר הדין.

ביום 19.12.2019, ניתנה חוות דעת כאמור, בה נקבע כי הנאשם כשיר לריצוי עונש מסר בעבודות שירות.

דין והכרעה

ה הנאשם נתן את הדין על עבירות מהחמורות שבפקודת התעבורה, כאשר מתחם הענישה ההולם "קבע על-פי סעיף 40(גא) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע הפעירה ומידת הפגיעה בהם, למידיות הענישה הנהoga ובנסיבות הקשורות בביצוע הפעירה, כאמור בסעיף 40ט.

באשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נאמר בפסקה -

ברע"פ 6115/06, מ"י נ' אבו לבן, קבע כבוד הש' לוי:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. ביצוע מעשה כזה מסכן הנהוג, שכבר הוכח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נור לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; והוא מבטא זלזול במצוים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מ"י, אמר כבוד הש' רובינשטיין :

"UBEIROT NAGHA BAFSILA LLA BITOCH VELLAL RISHIUN, YIS BAHEN LA RAK DOPPI FELILI ALA AF MOSERI KFOL: HATSIKON HAMOBHEK LEUBARI DRUK (VGM LNAGH UZMOM), VOD UIKR, VKN KSHIM BEMIMOSH PI'ZOIM BEUKBOUT TA'ONOOT DRACIM AM ALA IKROR CHILILA BEUT NAGHA CZATAT".

ברע"פ 14/1891 ברון נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:
"נהיגה ברכב בזמן פסילת רישוין מבטא זלזול בשלטון החוק, ועשואה לס肯 הן את הנהוג והן את הסובבים אותו".

ברע"פ 13/762, אמסלם נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:
"לא אחת בעבר, אישר בית משפט זה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות ממושכות על מושעים בעבירה שעוניינה נהיגה תחת פסילה, בעיקר כאשר מדובר בבעל עבר פלילי ותעבורי מכבד.."

ברע"פ 13/3292 יוסף נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' פוגלמן:
"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה, לעניין SHIKOLI הענישה, בציינו כי "בביצוע מעשה כזה מסכן הנהוג, שכבר הוכח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נור לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; והוא מבטא זלזול במצוים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב" (רע"פ

ברע"פ 6115 מדינת ישראל נ' ابو לבן (8.5.2007).

ברע"פ 8013/2013 מסעוז גנד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' סולברג, בהקשר לעבירה של נהוגה בזמן פסיליה:

"באשר לעונש שהוטל על המבוקש: בבית משפט השלום לتعבורה נקבע מתחם עונייה בין 7 חודשים מאסר בפועל לבין 20 חודשים. מעלה מן הצורך, ועל פני הדברים נראה כי מדובר במתחם הולם".

ברע"פ 1580/16 אגבאריה גנד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"בבחינת מעלה מן הצורך, אוסיף כי אין ממש בהשגותי של המבוקש גם לגופו של עניין. סבירני, כי עונשו של המבוקש מזמן כהלה בין כלל השיקולים הרלוונטיים לעניינו. זאת שכן, חומרת מעשיו של המבוקש מצדיקה, ככלעצמה, כי יוטל עליו עונש מאסר לרצוי אחורי סורגי ובריח. המבוקש "עלתה על הכביש" שעה שרישונו נפסל נהוגה, וממילא אין ברשותו רישון נהוגה ותעוזת ביטוח חובה תקפים".

בעפ"ת 51163-05-05 תורגלמן גנד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' בן יוסף:

"למרות כל אלה, המשיב, כשהוא לא מבוטח וכשרישון הרכב לא בתוקף, שם פעמיים אל הכביש ובנהיגתו בדרך זו פשע פעמיים - פעם אחת בביטחוןינו שלו עצמו וביתחון ציבור המשתמשים בדרך מבלי שהוא מסוגל נהוג, מסכן את כל עוברי הדרכו, ופעם שנייה בזלוונו באופן חמוץ בשלטונות החוק ובלי אכפתות שלו כלפי פסקי דין שניתנים בכלל וככלפי בפרט.

בשל שני טעמים אלה ההלכה מפסיקתו של בית המשפט העליון היא שבعبירות מעין אלה של נהוגה בפסקילה בגיןוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, התש"ל - 1970, צריך וראוי להטיל עונשי מאסר, מאסר בפועל, ועפ"י הפסיקת הנהוגת ונסיבות המקרא הספציפי של המשיב עצמו, מבחן העונייה העולה לצורך תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, הוא עונש מאסר בפועל הנע בין 6 חודשים ל-20 חודשים, כפי שהtabיעה סבורה בערעורה, ובצדק".

אם לא די בחומרת העבירה של נהוגה בזמן פסילה, הוסיף הפעם הנאשם, פשע על פשע, נהג ברכב בהיותו שיכור וגרם לתאונות דרכים, בה נחבל הנהוג המערוב וינויו כל הרכב.

באשר לעבירה של נהוגה בשכרות, נאמר בפסקה -

ברע"פ 3638/12 וקנין נ' מ"י, קבע כבוד הש' רובינשטיין: "המדובר על פי חוק בעונש המינימום. ... נזכר כי הנהוג בשכרות היא מן הרעות החולות שכוכבש, שסקנתן בצדן וועלולות לגרום לאסון, בחינת "מכונית מותות נעה". ההחמרה היא גישת החוקק, וסתיה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד".

ברע"פ 771/12 נחשות נ' מ"י, אמר כבוד הש' רובינשטיין:

"פსילת נהגים הנתפסים בשכירות היא - ניתן לומר - אמצעי מגן לציבור שקבע החוק, ולא רק גמול והרmetaה לעובי העבירה. אחריותו הראשונה של בית המשפט, על פי צו החוק ועל פי שליחותו, היא כלפי הציבור".

ברע"פ 2829 מ/or מוריאל נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"לגופו של עניין, מן הרואוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכירות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסקן את שלום הציבור ופגוע בביטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנוהג ביד קשה בנוהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בدمם, אשר תאה (ראו, לעניין זה, רע"פ 13/861 פנדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013); רע"פ 3343/04 נפתז' נ' מדינת ישראל (16.5.2004)). אשר על כן, לא בצד בחר החוק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכירות".

ברע"פ 796 רושד נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"כפי שקבעתי במקומות אחרים, נהיגה בשכירות הינה אחד מן הגורמים המרכזיים לגרימתן של תאונות דרכים, אשר הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה", המסקנת את שלום הציבור ופגועה בביטחונו. לפיך, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנוהג ביד קשה בנוהגים שיכורים (ראו, רע"פ 13/861 פנדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013); ראו גם רע"פ 3343/04 נפתז' נ' מדינת ישראל (16.5.2004))."

יש לציין כי בעניין רושד, נגزو על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, בין היתר נוכח עבר תעבורי מכבד וקיים של מאסר מותנה וכבוד הש' שהם קבע כי מדובר בעונש ראוי, בנסיבות המקירה.

בנסיבות אלה ולאור הערך החברתי שנפגע - סיכון חי אדם והפגיעה הקשה בו ולאור מדיניות הענישה הנהוגת בתחום כפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון בפסק הדין הנ"ל וכן **ברע"פ 12/5094 חטיב נ' מ"י, רע"פ 12/9272 נצוף נ' מ"י** ועוד, הרי שמתחם הענישה הכלול בעבירות בהן הורשע הנאשם כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 30 חודשים ועד 5 שנים, מאסר בפועל, לתקופה שבין 6 חודשים ל-12 חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וכנס כספי.

לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, לרבות עברו התעבורי של הנאשם ונסיבות האישיות, ניתן משקל בקביעת העונש, במסגרת המתחם האמור.

ה הנאשם נהג מעת 2005 ולהובתו 9 הרשעות קודמות בתעבורה, ביניהן עבירות חוזרות של נהיגה לא רישון נהיגה תקף.

כנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים, שהוא בר הפעלה בתיק שבפני.

הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן.

הנאשם הנו כאמור לעיל, נכה צה"ל על רקע נפשי, אך כמפורט בהרבה בתסקורי שירות המבחן, אינו מטופל באופן עקבי וזהת מחמת חוסר שיתוף פעולה מתמשך עם הגורמים הטיפוליים ועל רקע זה, התרשמה ק贊ית המבחן, כי ק"מ סיכון גבוה להתקנות פורצת גבולות מצדיו של הנאשם.

אומר, כי אלמלא נסיבותו האישיות של הנאשם, היה מקום למצות עמו את הדיון, נוכח כל המפורט לעיל והסביר המוחשי שיש בהתקנותו ואופן התנהלותו של הנאשם.

ניתן רק לקוות, כי הנאשם ישנה את דרכיו, יתמיד בטיפול הנפשי והתרופתי להם הוא נזקק, יגמל מצריכת אלכוהול ולא ישוב ויעבור עבירות דומות בעtid.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתי דעתו לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-9 חודשים מאסר בפועל, שירותו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

בחופף לתקופת מאסר זו, מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה מתיק 13-06-1067, מיום 16.3.16, בבית המשפט לתעבורה בעכו, למשך 6 חודשים.

הנאשם יתיצב לתחילה ריצוי מאסרו ביום 20.3.17, עד השעה 08:00, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

לאור האמור בסעיף 51 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, תעביר המזכירות את עותק הפרוטוקול אל שירות המבחן.

2. פסילה בפועל לתקופה של 4 שנים, שתמנה מיום 18.9.20, רישון הנהיגה מופקד בתיק.

בחופף לפסילה זו, אני מורה על הפעלת עונש הפסילה המותנית מתיק 13-06-1067, מיום 16.3.16, בבית המשפט לתעבורה בעכו, למשך 6 חודשים.

3. אני דנה את הנאשם ל-12 חודשים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות ונהיגה ללא רישון נהיגה תקף מעיל לשנתיים.

4. אני דנה את הנאשם ל-6 חודשים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, שיחול על עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

.5. קנס בסך 2500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-5 תשלוםמים, שווים ורצופים, הראשון לא יותר מיום .22.1.20

הנאשם מזוהה כי אי תשלום בזמן ולו של אחד השוברים, יוביל לתוספת ריבית פיגורית וככל, בית המשפט לא יעתיר לבקשת לבטל ריבית הפיגוריות, למעט במקרים חריגיים.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך **45 יום**.

ניתן היום, כ"ד כסלו תש"פ, **22 דצמבר 2019**, במעמד הנוכחים.